

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **Spolek Sluneční stráž Dolní Dvůr, z. s.**
se sídlem Dolní Dvůr č. p. 39, 543 42 Dolní Dvůr

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

za účasti: **Ing. T. P.**
zastoupené JUDr. Milenou Duškovou, advokátkou
se sídlem AK ve Vrchlabí, Krkonošská 155, PSČ 543 01

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. KUKHK-8753/ZP/2017-11,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Vrchlabí, jako příslušný vodoprávní úřad, povolil rozhodnutím ze dne 9. 12. 2016, č. j. ŽP/19473/2015-31, Ing. T. P. (osobě zúčastněné v tomto soudním přezkumném řízení), a to jeho výroky I. podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1. zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění (dále jen „vodní zákon“),

nakládání s vodami – odběr podzemních vod pro zásobování objektu č. p. x na stav. parc. č. x v kat. území x z vodního zdroje – vrtané studny na poz. parc. č. x tamtéž, výrokem II. stanovil podle § 9 odst. 1 vodního zákona podmínky pro nakládání s těmito vodami, výrokem III. podle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“), dodatečně povolil stavbu vrtané studny na pozemku par. č. x v katastrálním území x pro zásobování objektu č. p. x na st. parc. č. x, v obci x, výrokem IV. stanovil podle § 15 odst. 3 vodního zákona ve spojení s ust. § 115 stavebního zákona podmínky pro provedení uvedené stavby a výrokem V. rozhodl o námitkách účastníka řízení (nyní žalobce). Proti tomuto prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, o němž rozhodl žalovaný žalovaným rozhodnutím tak, že z jeho výrokové části vypustil výrok V., v ostatním je potvrdil. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. KUKHK-8753/ZP/2017-11, včas žalobu, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

2. V jejím úvodu žalobce shrnul předmět žalovaného rozhodnutí. Na podporu svého žalobního tvrzení přitom odkazoval mimo jiné i na „Zákres výskytu zvláště chráněných druhů rostlin“ (KRNAP Mapa LHC 502210 Vrchlabí, dlouhodobě platný podklad Správy KRNAP označený také „6/2/08 Mlád+ŠP“), vypracovaný Ing. A. M. a RNDr. Š. – bývalými pracovníky Správy KRNAP, a „Podklad ze Správy KRNAP – Inventarizační průzkum uznávané odbornice Doc. RNDr. J. M., CSc. z roku 2006“ realizovaný mimo jiné i v místě průzkumného vrtu HV-5 na poz. parc. č. x v kat. území x ve vlastnictví Ing. T. P., jakož i na všechny právní akty Správy KRNAP a Ministerstva životního prostředí a další podklady založené ve správních spisech, které však žalobce již blíže nespecifikoval.
3. Žalobce namítal protiprávnost realizace předmětného vrtu HV-5 a jeho napojení na č.p. x v obci x, kterou spatřoval v kontextu „návaznosti na uvedené důkazy ze systému správního soudnictví obsažené jako důkazy a písemnosti v rámci správního řízení ve věci a problematice dle vyjádření odborníků České státní geologické služby a jiných odborníků možného podezření z precedentní protiprávní „legalizaci“ v s právním řádem ČR nesouladné PROTIPRÁVNÍ, realizace tzv. „černé stavby“ nejprve tzv. realizace „průzkumného vrtu HV-5“ bez patřičných správních povolení (speciálního stavebního úřadu) - později v rámci správního řízení též ze strany správních úřadů a třetích osob; nesprávně flexibilně variabilně v různých fázích správního řízení označované jako např.: „průzkumný vrt“, „vrt“, „studna“, „vrtaná studna“, apod., resp. – označované(ho) HV-5 na ppč. x v k.ú. a obci x“ a jejího následného PROTIPRÁVNÍM ZPŮSOBEM realizovaného napojení bez příslušných správních povolení na objekt č.p. x na st.p.č. x, vše ve vlastnictví Ing. T. P. (dále též označované v jednoduchosti jako „protiprávní způsob realizace vrtu HV-5 a jejího protiprávního napojení č.p. x, vše v k.ú. x“).
4. Žalobce se důrazně ohrazuje proti všem nepravdivým tvrzením od všech třetích stran (nejen ze strany Ing. P. či její právní zástupkyně), což může doložit nejen fotografickou či video dokumentací s identifikací data a času předmětných důkazů. Žalobce ale v prvotní fázi nechce zahlcovat soud při prvotním podání žaloby rozsáhlou důkazní nejen fotodokumentací, resp. video dokumentací a navrhuje a navrhuje a žádá o možnost předložení (doslání) důkazů až po zahájení soudního řízení a zjištění možností výbavy soudu k provedení takových důkazů, přičemž několik důkazů - fotografií zachycujících předmětné protiprávní jednání bylo zasláno do správního spisu.“
5. Krajský soud citoval předchozí pasáž ze žaloby s jasným cílem ukázat na její značnou obecnost, přestože bylo na žalobci samotném, aby specifikoval žalobní body tak, aby z nich bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Uvedenými nedostatky přitom trpí nejen tato část žaloby.

6. Žalobce dále navrhoval provést důkazy usnesením Ústavního soudu ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. IV. ÚS 3811/14, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j.: 1 As 100/2014-36, a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2014, č. j.: 9A 240/2010-48. A pokračoval s tím, že:
7. „Žalobce má za to, že všechny dotčené správní úřady (oba vodoprávní úřady, resp. Správa KRNAP jako dotčený orgán při správním rozhodování předmětné záležitosti), jakož i některé najaté externí odborné dodavatelské subjekty, popř. další subjekty) se ve svých právních aktech (rozhodnutích, závazných stanoviscích, posudcích, zprávách, atd. ...), resp. dodaných písemných podkladech nedostatečně, ani objektivně správně, nevypořádaly a nezohlednily s a do spisu s doložený(y)mi důkazy, doloženou nejen faktickou skutečností v terénu předmětné lokality z hlediska dlouhodobého registrovaného výskytu zvláště chráněných druhů rostlin, ustálenou praxí ve správním soudnictví, jakož ani s objektivní soudobou situací v předmětném místě, ani s různým (různě rigidním) přístupem Správy KRNAP jako dotčeného úřadu u různých žadatelů / (spolu)vlastníků v předmětné lokalitě (nejen v rámci vodoprávní problematiky), resp. různě rigidním přístupem a postupem orgánu ochrany a přírody a krajiny (Správy KRNAP) při ochraně předmětů přírody v předmětné oblasti a okolí registrovaného výskytu zvláště chráněných druhů rostlin (dlouhodobě evidovaných různými subjekty), ale i vodoprávní úřady se nedostatečně, ani objektivně správně, nevypořádaly a nezohlednily řešenou problematiku ve vztahu k vodoprávní problematice při procesování průzkumných vrtů významně ovlivňující dlouhodobé sousedské vztahy a záležitosti, jakož i správní a právní situaci v rámci vodoprávní problematiky (při správní povolovací činnosti), při aplikaci rozličného nestejného přístupu správních úřadů (vodoprávních úřadů i Správy KRNAP) k žadatelům a dalšími skutečnostmi a problematikami uvedených ve spisové dokumentaci.
8. Žalobcem byla identifikována velká chybovost v podkladech a s právním řádem nesouladných (nezákonných) postupech minimálně ze strany několika správních úřadů, včetně chyb uvedených v podkladech externě dodávaných odborných subjektů.
9. Správa KRNAP (jako dotčený správní úřad) neprovedla, jako v jiných případech v předmětné lokalitě Sluneční stráně Dolní Dvůr v (bezprostředním) okolí dlouhodobě evidované a registrované (nejen na Správě KRNAP, ale i v územním plánu obce Dolní Dvůr) „botanické lokality z důvodu výskytu zvláště chráněných druhů rostlin“ (též předmětů ochrany přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění) v případech na „sousedních“ pozemcích v nedalekém (několik jednotek či desítek metrů vzdálené lokalitě), resp. v případě zamýšlených investičně stavebních investorských infrastrukturních záměrů v průběhu celé vegetační sezony, resp. několika sezón (z důvodu chování a rozličného výskytu zvláště chráněných druhů rostlin vyskytujících se v nadzemních částech „nepravidelně“ se v časovém horizontu během roku, resp. vegetačního života rostlin, atd. ...), před vlastní realizací (navíc protiprávním způsobem bez stavebního povolení) rigidně vyžadované v sousedství podrobný aktuální inventarizační botanický průzkum.“
10. K prokázání těchto skutečností žalobce navrhoval provést důkazy výzvou Městského úřadu Vrchlabí ze dne 26. 11. 2015, č. j.: ŽP/17414/2015-2, k bezodkladnému zastavení prací na stavbě „Nepovolená stavební činnost – Studna na p. p. č. x pro zásobování objektu na st. p. č. x v k. ú. x“, oznámením o zahájení řízení o odstranění stavby studny na poz. parc. č. x, která byla zahájena bez povolení vodoprávního úřadu, fotografiemi a foto + video dokumentací.
11. Žalobce dále konstatoval, že mu není známo přivolení vodoprávního úřadu k předmětnému průzkumnému vrtu před jeho realizací a za nepřítomnosti označil argumentaci vodoprávních úřadů o možnosti vydat v daném místě dodatečné povolení na vrtanou studnu, neboť jde o území s registrovaným výskytem zvláště chráněných druhů rostlin. Žalobce přitom odkazoval na případ „v nedaleké několik desítek metrů vzdálené lokalitě“, o čemž bude zmínka ještě dále. Žalobce v podstatě srovnával projednávaný případ se svým neúspěšným záměrem v dané

lokalitě. V jejich rozdílném posouzení spatřoval neuplatňování kontinuity ustálené rozhodovací praxe, v důsledku čehož podle něho vznikají škody na předmětech ochrany přírody a krajiny a je dáván návod pro širokou veřejnost, jak obcházet právní řád.

12. V další části žaloby se žalobce ohrazoval proti všem nepravdivým a účelovým tvrzením, co poškozovaly jeho a veřejné zájmy v dané lokalitě, poukazoval na to, že ze strany správních orgánů byly vydávány správní akty tak, aby připadaly na doby státních svátků a dny volna, v čemž spatřoval šikanózní přístup, zmiňoval, že pečuje o nemocnou matku, jejíž zdravotní stav vyžaduje klid. V této souvislosti zmínil, že je jeho rodině ze strany sousedů znemožňována od roku 2013 komunikační dostupnost nemovitosti č. p. x v x motorovými vozidly. Jinými slovy, namísto konkrétních tvrzení k nezákonnosti napadeného rozhodnutí o dodatečném povolení vrtané studny převažují osobní stesky žalobce nad sousedskými vztahy v daném prostoru. V tomto duchu pokračuje žalobce i v závěru žaloby, v němž Ing. P. vyčítá způsob užívání vodovodního řádu vedoucího od pramenního jímání S-2 na poz. parc. č. x u č. p. x, uvádí, že správní orgány nerespektují zásadu rovného přístupu ke všem osobám v místě, a to v souvislosti s povoleními k vypouštění odpadních vod či ohledně skupinového vodovodu pro nemovitosti č. p. x, x, x, x, x a x v x.
13. Vzhledem k tomu žalobce navrhoval zrušit jak žalované rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu (Městského úřadu Vrchlabí ze dne 9. 12. 2016, č. j. ŽP/19473/2015-31), jež mu předcházelo, jakož i závazná stanoviska Správy KRNAP a Ministerstva životního prostředí, která však žalobce nijak neoznačil.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 20. 11. 2017, a to velmi krátce, když se v něm pouze odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí s tím, že je považuje za zákonné. Navrhoval proto žalobu zamítnout.

III. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě.

15. Její právní zástupkyně se k věci vyjádřila podáním ze dne 15. 3. 2018. Konstatovala, že žalobce uvádí v podstatné části žaloby důvody a argumentace, které již uplatňoval v odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí. Proto se odkázala na obsah svého vyjádření k němu. Podle něho má rozhodnutí za souladné s příslušnými právními předpisy, neboť v průběhu řízení bylo prokázáno, že stavba studny vyhovuje požadavkům dle § 129 odst. 3 stavebního zákona. Bylo rovněž prokázáno, že je tato stavba v souladu se zájmy chráněnými zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a že vydáním rozhodnutí nebudou ohroženy zájmy společnosti ani nepřiměřeně ohrožena práva a oprávněné zájmy účastníků řízení.
16. K věci dále dodala, že realizace průzkumného vrtu HV-5 nebyla předmětem řízení před prvoinstančním správním orgánem, a proto nemůže být ani předmětem soudního přezkumu. Ohradila se rovněž proti tvrzením žalobce, že vytvořila situaci, která způsobila závažné onemocnění jeho matky a že by prosazovala své zájmy na úkor zájmů veřejných. Dodala, že realizovaná stavba studny, ani její napojení na č. p. x, nijak nekoliduje se skupinovým vodovodem v dané lokalitě. Vzhledem k tomu navrhovala žalobu zamítnout.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

17. Krajský soud projednal žalobu veřejně dne 3. 9. 2019. Žalobce se k tomuto jednání, byť na něm trval, bez jakékoliv omluvy nedostavil, přestože byl k němu řádně předvolán. Předvolání k jednání bylo odesláno do datové schránky žalobce dne 13. 8. 2019, dodáno do datové schránky bylo téhož dne a doručeno fikcí dne 23. 8. 2019. Neúčast žalobce tak nebránila ve

smyslu § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), projednání a skončení věci.

18. Vzhledem k tomu, že žalobce označil za žalované dva orgány veřejné správy, a to jednak Krajský úřad Královéhradeckého kraje a dále Ministerstvo životního prostředí, přičemž k soudnímu přezkumu nenavrhoval žádné správní rozhodnutí vydané druhým z nich, bylo na místě předně stanovit stranu žalovanou. Krajský soud konstatoval, že žalovaným je pouze Krajský úřad Královéhradeckého kraje a předmětem žaloby jím vydané správní rozhodnutí ze dne 4. 8. 2017, č. j. KUKHK-8753/ZP/2017-11. V žalobcem namítané věci totiž Ministerstvo životního prostředí žádné správní rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. nevydalo a žalobce sám žádné takové rozhodnutí v žalobě ani neoznačil. K dotazu v tomto směru pak Ministerstvo životního prostředí nadepsanému krajskému soudu sdělilo, že bylo označeno za žalovaného „zřejmě z titulu vydání blíže neidentifikovaného závazného stanoviska, u nějž není uvedeno jeho číslo jednací ani datum vydání“. To jsou tedy důvody, pro které jednal krajský soud jako se žalovaným pouze s Krajským úřadem Královéhradeckého kraje (viz § 69 s.ř.s.).
19. Pověřený pracovník žalovaného a právní zástupkyně osoby zúčastněné na řízení (Ing. T. P.) setrvali při jednání krajského soudu na svých dosavadních stanoviscích a navrhovali žalobu zamítnout. Po projednání žaloby přezkoumal krajský soud žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s.ř.s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
20. Jak již bylo uvedeno výše, o dodatečném povolení studny na poz. parc. č. x v kat. území x, určené pro zásobování objektu č. p. x, na st. parc. č. x v téže katastrálním území a o nakládání s podzemními vodami z tohoto odběru, rozhodl Městský úřad Vrchlabí - odbor životního prostředí, jako věcně a místně příslušný vodoprávní úřad, dne 9. 12. 2016 pod č. j. ŽP/19473/2015-31. Výroky tohoto rozhodnutí, označené římskými čísly I. až IV. doplnil příslušnými podmínkami, ve výroku V. rozhodl o námitkách žalobce. Tento výrok byl ale žalovaným z prvoinstančního rozhodnutí vypuštěn.
21. Prvoinstanční správní orgán popsal v odůvodnění rozhodnutí průběh povolovacího řízení. Nejprve konstatoval, že při místním šetření dne 10. 11. 2015 zjistil, že předmětná stavba studny byla zahájena bez jeho přivolení, když byl proveden průzkumný vrt a byl zahájen výkop pro přírodní vodovod k objektu č. p. x. S ohledem na to zahájil dne 26. 11. 2015 řízení o odstranění stavby předmětného vodního díla. Zároveň poučil stavebníka - účastníka řízení, Ing. T. P., že má možnost podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby dle § 129 odst. 2 stavebního zákona, jakož i žádost o povolení k odběru podzemních vod.
22. Žádost o dodatečné povolení stavby vodního díla byla předložena vodoprávnímu úřadu dne 11. 12. 2015 a byla doložena celou řadou dokladů a stanovisek, mimo jiné projektovou dokumentací zpracovanou Ing. A. K., ČKAIT 0601291, projektem prací průzkumného HG vrtu HV-5, vypracovaného společností Global – Geo, s.r.o., závěrečnou zprávou z průzkumného HG vrtu HV-5, vypracovanou společností Global – Geo, s.r.o., závazným stanoviskem Správy KRNAP ze dne 13. 11. 2015, zn. KRNAP 07629/2015, a vyjádřením Obvodního báňského úřadu ze dne 29. 9. 2014, zn. SBS 29458/2014/OBÚ-09/1.
23. Souběžně bylo vedeno vodoprávního řízení o vydání povolení k nakládání s podzemními vodami. Vodoprávní úřad přiznal žalobci v řízení postavení jeho účastníka a umožnil mu seznámit se s obsahem správního spisu. Na základě právě vyjádření žalobce k věci vyzval vodoprávní úřad stavebníka k doplnění podkladů pro rozhodnutí. Ty byly dodány úřadu dne 7. 7. 2016, a to konkrétně závazné stanovisko Správy KRNAP – OSS ze dne 30. 6. 2016, zn. KRNAP 04487/2016, potvrzení k žádosti o trvalé odnětí ZPF ze dne 8. 6. 2016, č. j.

ŽP/7432/2016, vyjádření Obce Dolní Dvůr ze dne 16. 6. 2016, vyjádření ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 27. 5. 2016, zn. 0100579309 a vyjádření CETIN, a.s., ze dne 27. 5. 2016, č. j. 622084/16.

24. Dne 27. 10. 2016 oznámil vodoprávní úřad účastníkům řízení ukončení shromažďování podkladů pro rozhodnutí. Žalobce se k nim vyjádřil podáním ze dne 21. 11. 2016. Poté rozhodl vodoprávní úřad ve věci, přičemž na straně sedmé odůvodnění prvoinstančního správního rozhodnutí uvedl v základních rysech důvody svého rozhodnutí, které dále rozvedl na straně třinácté a čtrnácté odůvodnění tohoto rozhodnutí. S námitkami žalobce se vodoprávní úřad vypořádal v odůvodnění rozhodnutí na celkem téměř šesti stránkách, a to velmi podrobným způsobem. Žalovaný shledal závěry prvoinstančního vodoprávního úřadu ve věci správnými.
25. K žalobním námitkám třeba nejdříve uvést, že řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s.r.s. (správní soudnictví) je ovládáno disposiční zásadou. Proto krajský soud mohl posuzovat nezákonnost napadeného rozhodnutí jen na základě skutečností uvedených žalobcem v žalobě. Ačkoliv byly námitky žalobce koncipovány značně nesourodě a nekonkrétně, přesto z nich bylo možno vyvodit následující.
26. K námitce ohledně protiprávního způsobu realizace vrtu HV-5 a jeho napojení na č. p. x třeba předně uvést, že vodoprávní úřad označil jejich realizaci za nepovolenou, tedy stejně jako žalobce. Jako nepovolenou stavbu ji také řešil, když dne 26. 11. 2016 zahájil řízení o jejím odstranění. Tato skutečnost je žalobci ostatně známa, když kopii oznámení o zahájení řízení o odstranění sám přiložil k žalobě. V uvedeném směru proto nebylo nutno provádět navrhované dokazování. Vodoprávní úřad postupoval v řízení jednak podle § 115 odst. 1 vodního zákona, podle něhož postupují vodoprávní úřady, pokud tento zákon nestanoví jinak, při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav (v přezkoumávané věci jde o vodní dílo) a dále podle § 129 odst. 2 stavebního zákona.
27. Podle tohoto ustanovení stavebního zákona „Stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.“
28. Z uvedeného je tak zřejmé, že ne každá nepovolená (tzv. „černá“) stavba musí být odstraněna, že v našem právním řádu jsou mechanismy, při jejichž naplnění ji lze dodatečně povolit. Samozřejmě při splnění příslušných zákonem stanovených podmínek. V tom případě nelze mluvit ani o nějaké „protiprávní precedenční legalizaci“. Dlužno též zdůraznit, že předmětem rozhodnutí orgánů veřejné správy a následně soudního přezkumu byl výsledek protiprávní činnosti stavebníka, nikoliv jemu předcházející jeho dílčí stadia. Je tak např. zcela bez významu, jak byla stavba označována v době před jejím dodatečným povolením (např. průzkumný vrt, vrt, studna či vrtaná studna, jak žalobce uvádí).
29. Pokud pak k této části žaloby žalobce navrhoval provedení důkazů foto + video dokumentací, případně důkazů jiných, třeba konstatovat, že žalobce srozumitelně neobjasnil, co by jimi

vlastně mělo být prokázáno. Krom toho je krajskému soudu ani nepředložil, takže již jen z tohoto důvodu nepřicházelo jejich provedení v úvahu.

30. Žalobce dále navrhoval provést důkazy rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2014, č. j.: 9A 240/2010-48, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j.: 1 As 100/2014-36, a usnesením Ústavního soudu ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. IV. ÚS 3811/14. Všechna tato rozhodnutí se týkají rozhodnutí Správy KRNAP ze dne 5. 5. 2010, jímž nebyla žalobci a dále JUDr. L. M. podle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, povolena výjimka ze základních podmínek ochrany ohrožených zvláště chráněných rostlin (bledule jarní, prstnatec listnatý) nezbytná k realizaci záměru „Zřízení manipulačních ploch na parc. č. x a x v k. ú. x“. Dlužno poznamenat, že započatého rovněž bez přivolení příslušného správního orgánu, a proto se staly terénní úpravy na nich provedené předmětem řízení o jejich odstranění. Požadované výjimky se jmenovaným nepodařilo dosáhnout ani po posouzení dané věci Nejvyšším správním soudem a Ústavním soudem, jak je z jejich rozhodnutí, na něž žalobce odkazoval, zřejmé.
31. Těmito rozhodnutími nebylo třeba provádět důkazy, neboť se nyní přezkoumávaného případu věcně přímo netýkají. Žalobce se na ně odvolává evidentně s cílem poukázat na nerovnost rozhodování ze strany Správy KRNAP, když porovnává postup Správy KRNAP v jeho výše popsaném případě a v nyní přezkoumávané věci. Podle žalobce totiž byla vrtaná studna povolena v území s registrovaným výskytem zvláště chráněných rostlin, tedy v té samé lokalitě, v níž on se svým záměrem neuspěl (vzdálené jen několik desítek metrů od ní), což dokládal přílohami k žalobě (viz přílohy na č.l. 26 a 27 soudního spisu – mapa LHC 502210 Vrchlabí s platností od 1. 1. 2003 – 31. 12. 2012 s vyznačením zmíněných chráněných rostlin s popisem lokality). Tyto podklady si měl žalobce opatřit přímo na Správě KRNAP, přičemž z nich podle žalobce plyne, že v přezkoumávané věci postupovala Správa KRNAP při ochraně přírody a krajiny nesprávně.
32. Krajský soud k těmto podkladům předně uvádí, že mají časově omezenou působnost do 31. 12. 2012, že z nich nevyplývá jejich aktuálnost k době, kdy byla vrtaná studna (vrt) předmětem řízení o odstranění. Ta se totiž započala řešit až v roce 2015. Především však z nich nelze dovodit jejich relevanci, když jde o nikým neautorizované fotokopie, z nichž není zřejmý jejich původ a účel. Naproti tomu správní spis obsahuje zcela jednoznačná závazná stanoviska Správy KRNAP ze dne 13. 11. 2015, zn. KRNAP 07629/2015, a ze dne 30. 6. 2016, zn. KRNAP 04 487/2016, tedy příslušného orgánu státní správy ochrany přírody a krajiny na území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma. Těmito závaznými stanovisky byl dán souhlas k umístění a povolení stavby vrtané studny na poz. parc. č. x v kat. území x, přírodního vodovodu a elektrické přípojky pro objekt č. p. x na stav. parc. x, včetně změny před jejím dokončením, a k vydání povolení k nakládání s podzemními vodami z tohoto zdroje. Obě tato závazná stanoviska byla žalobci zaslána, takže jejich obsah zná, přesto z nich krajský soud cituje k žalobou napadeným otázkám ochrany přírody a krajiny následující:

1) Citace ze závazného stanoviska Správy KRNAP ze dne 13. 11. 2015, zn. KRNAP 07629/2015:

„Plánovaná studna a přírodní vodovod jsou situovány na p. p. č. x, k. ú. x, kde není registrována významná botanická lokalita a kde nebyl v botanických inventarizačních průzkumech zaznamenán výskyt zvláště chráněného rostlinného druhu rostlin, a sice bledule jarní (*Leucojum vernum*), prstnatce listnatého (*Dactylorhiza longibracteata*) a lilie zlatohlávkou (*Lilium martogan*). Studna a přírodní vodovod budou provedeny na místě, kde se dle výstupů mapování biotipů soustavy Naruta 2000 (AOPK ČR 2002) nacházejí Extenzivně sečené louky nížin a podhůří – přírodní stanoviště, které je předmětem ochrany soustavy Natura 2000 v Evropsky významné lokalitě Krkonoše. Toto stanoviště zde bylo ohodnoceno parametrem reprezentativnosti C a zachovalosti stupně C. Reprezentativnost a zachovalost jsou klíčovými

ukazateli aktuální ochranné kvality porostu. Reprezentativnost se pohybuje na škále A – D (A – nejvyšší, D – nejnižší), zachovalost pak na škále A – C (A – nejvyšší, C – nejnižší). Realizace vrtané studny s přírodním vodovodem s nejvyšší pravděpodobností neovlivní výše uvedené stanoviště soustavy Natura 2000. Bude znamenat maloplošný zábor stanoviště o nízké přírodovědné hodnotě v místě vrtu a zřejmě i dočasné narušení porostu v jeho okolí. Velikost záboru a předpokládaná rozloha ovlivněného stanoviště jsou však nepatrné vzhledem k celkové rozloze stanoviště v okolí. Na základě výše uvedených skutečností Správa KRNAP vydala stanovisko pod č. j. KRNAP 06734/2015 ze dne 26. 9. 2015, že u předloženého záměru lze vyloučit významný vliv na předmět ochrany a celistvost Evropsky významné lokality Krkonoše a Ptačí oblast Krkonoše. Pozemek dotčený stavební činností je situován v zastavěné části obce v ochranném pásmu Krkonošského národního parku na p. p. č. x, k. ú. x.“

2) Citace ze závazného stanoviska Správy KRNAP ze dne 30. 6. 2016, zn. KRNAP 04 487/2016:

„Správa Krkonošského národního parku konstatuje, že plánovaná studna a změněná trasa přírodního vodovodu jsou situovány na p. p. č. x, k. ú. x, kde není registrována významná botanická lokalita a kde nebyl v botanických inventarizačních průzkumech zaznamenán výskyt zvláště chráněného rostlinného druhu. Studna a přírodní vodovod budou provedeny na místě, kde se dle výstupů mapování biotopů soustavy Natura 2000 (AOPK ČR 2002) nacházejí Extenzivně sečené louky nížin a podhůří – přírodní stanoviště, které je předmětem ochrany soustavy Natura 2000 v Evropsky významné lokalitě Krkonoše. Toto stanoviště zde bylo ohodnoceno parametrem reprezentativnosti C a zachovalostí stupně C. Reprezentativnost a zachovalost jsou klíčovými ukazateli aktuální ochranné kvality porostu. Reprezentativnost se pohybuje na škále A – D (A – nejvyšší, D – nejnižší), zachovalost pak na škále A – C (A – nejvyšší, C – nejnižší). Realizace vrtané studny s přírodním vodovodem s nejvyšší pravděpodobností neovlivní výše uvedené stanoviště soustavy Natura 2000. Bude znamenat maloplošný zábor stanoviště o nízké přírodovědné hodnotě v místě vrtu a zřejmě i dočasné narušení porostu v jeho okolí. Velikost záboru a předpokládaná rozloha ovlivněného stanoviště jsou však nepatrné vzhledem k celkové rozloze stanoviště v okolí. Na základě výše uvedených skutečností Správa KRNAP u předloženého záměru lze vyloučit významný vliv na předmět ochrany a celistvost Evropsky významné lokality Krkonoše a Ptačí oblast Krkonoše.

Ve svém posouzení správa KRNAP dospěla k názoru, že souhlas ke změně stavby a provedení navrhované stavby je možné udělit, neboť nedojde k ohrožení zájmů sledovaných orgánem ochrany přírody, protože toto nebude mít trvalý nepříjemný dopad na rostliny a živočichy a jejich společenstva, na význačné jevy neživé přírody, jevy geomorfologické, ani na krajinný ráz místa či oblasti a při dodržení stanovených limitů nedojde k ohrožení zájmů sledovaných orgánem ochrany přírody. Zároveň však Správa KRNAP stanovila podmínky pro výkon činnosti, minimalizující případný negativní dopad stavební činnosti na přírodu a krajinu Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma.“

33. Obě uvedená stanoviska byla vydána příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny ve formě závazných stanovisek dle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), a tedy byla kvalifikovanými podklady pro rozhodnutí v dané věci. Třeba přitom zdůraznit, že jejich obsah byl pro rozhodnutí orgánů veřejné správy rozhodujících v dané věci závazný. Z jejich obsahu (viz výše) je zřejmé, že závěry v nich přijaté jsou podrobně a srozumitelně odůvodněny, že rozhodně netrpí nepřezkoumatelností a že tedy vodoprávní úřady nepochybily, když z nich při svých rozhodnutích vycházely. Žalobce přitom neuvedl, respektive nedoložil jediný konkrétní důvod, který by jejich správnost zpochybňoval. Žádný důkaz v tomto směru nepředložil.
34. Protože odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí ze dne 9. 12. 2016, č. j. ŽP/19473/2015-31, směřovalo rovněž proti obsahu zmíněných závazných stanovisek,

přezkoumalo jejich věcnou správnost ještě Ministerstvo životního prostředí, které je nadřízeným správním orgánem k přezkoumání závazných stanovisek vydaných Správou KRNAP. V podání ze dne 10. 7. 2017, č. j. 817/550/17-Ka 35499/ENV/17, pak Ministerstvo životního prostředí jejich správnost potvrdilo, když zcela akceptovalo závěry přijaté k dané věci již Správou KRNAP. Mimo jiné přitom uvedlo, že Správa KRNAP v obvodu své územní působnosti a za účelem podpory výkonu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny provádí potřebné inventarizační průzkumy, které následně zpracovává a vyhodnocuje a že v obou závazných souhlasných stanoviscích byly vymezeny a řádně odůvodněny detailní podmínky pro realizaci dodatečně povolené stavby.

35. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než konstatovat, že jak ochraně přírody a krajiny, tak nakládání s podzemními vodami, byla ze strany orgánů veřejné správy zúčastněných na řízení věnována patřičná pozornost, že v jejich postupech nebyla zjištěna žádná žalobcem naznačovaná nezákonnost. Pokud žalobce zmiňoval nemoc své matky, která podle něho měla vzniknout „ze zbytečného stresu“, jakož i další okolnosti (od cca 23. 4. 2013 je údajně rodině M. znemožňována komunikační dostupnost k nemovitosti č. p. x pro motorová vozidla, problémy s vodovodním řádem vedoucím z pramenního jímání na poz. parc. č. x u č. p. x, sousedská nedohoda ohledně vodoprávní problematiky v místě), nemohou tyto na uvedeném závěru nic změnit. Žalovaného rozhodnutí se totiž netýkají. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. (viz výrok I. tohoto rozsudku).

V. Náklady řízení

36. Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Žalovaný se však práva na náhradu nákladů řízení vzdal, a proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
37. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady osobě zúčastněné na řízení nevznikly (viz III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 3. září 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. S.